गोशब्दस्यागृहीतसंकेतं वाहीकार्थमिमातुमैशक्यत्वाद् गोरीब्दार्थमात्र-बोधनाच । अभिधाया विरतत्वाद् विरतायाश्च पुनरुत्थानाभावात् ।

अन्ये च पुनर्गोशन्देन वाहीकार्थो नामिधीयते । किंतु खार्थ-सहचारिगुणसाजात्येन वाहीकार्थगता गुणा एव रुक्ष्यन्ते । तद्द्यन्ये न मन्यन्ते । तथाहि —अत्र गोशन्दाद्वाहीकार्थः प्रतीयते, न वा। आह्ये गोशन्दादेव वा। रुक्षिताद्वा गुणाद्। अविनामावाद्वा। तत्र, न

शक्तिर्व्यक्तिमिव तत्सदृशमपि बोधयत्वित्यत आह—गोशब्दार्थमात्रबोधनाः चेति । विरतत्वात् प्रतीतियोग्यताविरहेण नष्टप्रायत्वात् । सकृद्रचरितशब्दस्या-भिधया सक्रदर्थवोधकत्वनियमादित्यभिप्रायः । नन्वस्य नियमस्य श्रेषादौ व्यप्ति-चारदर्शनात्फलवलेन पुनरपि प्रतीतियोग्यता कल्पनीयेखत आह—विरताया इति । उत्थानाभावात् प्रतीतिजननोन्मुखीभावविरहात् । श्वेषादौ धर्मान्तरे गृहीतं शक्त्यन्तरमर्थान्तरं वोधयतु । प्रकृते तु गोत्वे गृहीता शक्तिर्गोत्वाश्रयं वोधियता यदि तत्सदशमपि वोधयेत्तदाभिधयैव लक्ष्यार्थबोधसंभवेन लक्षणैव नाङ्गीिकयेतेति भावः । स्वार्थेति । स्वार्थेः गोत्वम् । तत्समानाधिकरणेस्यर्थः । गुणसाजाः त्येनेति । लक्ष्यगतंगुणानां शक्यार्थसहचरितत्वासंभव इति भावः । आद्ये प्रती-तिपक्षे । न प्रथमः, न गोशब्दजन्यप्रत्ययपक्षः । असंकेतितत्वाद् गोशब्दसंके-तविषयत्वाभावात् । न तृतीयः, नाविनामावजन्यप्रत्ययपक्षः । शाब्दे उन्वयेऽ-संमवात् शाब्दबोधविषयत्वासंभवात् । अत्र हेतुमाह—शाब्दीति । एतच रोज्दाध्याहारवादिनां मतमाश्रिलोक्तम् । अर्थाध्याहारवादिनां मीमांसकानां मते त्वविनाभावलभ्यस्याप्यथस्य शाब्दवोधविषयत्वाङ्गीकाराज्ञेतदृषणम् । अन्यथोपाधिशन क्तिवादिनां मते व्यक्तेः शाब्दवोधविषयत्वं न स्यात् । न च लक्षणयैव तत्र व्यक्ते-रुपस्थितिरिति वाच्यम् । रूढिप्रयोजनाभावात्तत्र लक्षणाया असंभवात् । न च गवादिपदानां व्यक्तौ रूढिरस्तीति वाच्यम् । लक्ष्यार्थव्यतिरिक्तशक्यार्थप्रयोगशा-लिनः शब्दस्य लक्ष्यार्थप्रयोगरूपाया रूढेर्लक्षणाहेतुत्वाङ्गीकारात् । गवादिपदानां तु व्यक्तिसहकृत एव गोत्वादौ प्रयोगः । लक्ष्यार्थे प्रयोगमात्रस्येव लक्षणाहेतुत्वा-ज्ञीकारे उपाधिशक्तिवादमते सर्वेत्रैव लक्षणया व्यक्तिवोधसंभवात् । 'ऐन्द्रा ऋचा गाईपल्यमुपतिष्ठते' इलादौ द्वितीयान्तपदरूपायाः श्रुतेर्लिङ्गापेक्षया झटिल्य्योपस्थान पकत्वरूपबळवत्त्वम् 'श्रुतिळिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानां समवाये पारदौर्बल्यम-

^{1.} शब्देति । भाट्टमीमांसकानाम् ॥

^{2.} अर्थेति । प्राभाकराणाम् ॥

१. असामर्थ्यात् ग. २. मी- इसारम्य 'पुनरुत्थानामावात्' इसम्तः पाठो ग-पुस्तके न दस्यते ३. -गुणाः साजास्यनं वाहीकगता एव छक्ष्यन्ते' क. ३. 'एतद्व्यस्ये' क.